

**Розважання до літургійних читань від
Журналу Скинія на цей тиждень
українською мовою**

9 - 15 травня

Юліанський календар (Старий стиль)

Зміст

Етапи розважань	2
9 травня	3
10 травня	6
11 травня	9
12 травня	12
13 травня	15
14 травня	19
15 травня	23
Що таке Журнал Скинія?	27

Просимо не поширювати файл без дозволу журналу Скинія

Етапи розважань

Подаємо схематичні підказки щодо кожного кроку розважання над Словом Божим. [Більше читайте тут.](#)

1. Читання

- Прочитай текст
- Про що він говорить?
- Встанови контекст
- Заглянь у коментарі
- Знайди фразу-ключ

2. Розважання

- Яке моє тут і тепер?
- Що Слово каже мені?
- Підключи уяву
- "Пережовуй" текст
- Слово і моє життя

3. Молитва

- Що я скажу у відповідь?
- Визнання і прохання
- Подяка і прослава
- Молитва Словом
- Моя участь у Літургії

4. Споглядання

- Заклик до навернення
- Зараз я мовчу
- Я в Божій присутності
- Тепер керує Він

Біблійні читання та розважання

9 травня

Томина Неділя

Діян 5, 12-20

Ів 20, 19-31

- Читання
- Розважання
- Молитва
- Споглядання

Діяння Апостолів 5, 12-20

Руками апостолів робилося багато знаків і чудес у народі. Усі вони перебували однодушно у притворі Соломона, і ніхто сторонній не наслідкував до них пристати; однак народ хвалив їх вельми.

Віруючих дедалі більше й більше приставало до Господа, сила жінок і чоловіків; так, що й на вулиці виносили недужих і клали на постелях і на ліжках, щоб, як ітиме Петро, бодай тінь його на когонебудь з них упала. Сила людей збиралась навіть з довколишніх міст Єрусалиму, несучи хворих та тих, що їх мучили нечисті духи, і вони всі видужували.

Устав тоді первосвященик і всі ті, що були з ним, - то була секта садукеев, - і, повні заздрощів, наклали руки на апостолів і вкинули їх до громадської в'язниці. Але вночі ангел Господень відчинив двері в'язниці й, вивівши їх,

мовив: «Ідіть і, ставши в храмі, говоріть до народу всі слова життя цього.»

Євангеліє від Івана 20, 19-31

А як звечоріло, того самого дня, першого в тижні, - а двері ж були замкнені там, де перебували учні: страхались бо юдеїв, - увіходить Ісус, став посередині та й каже їм: «Мир вам!» Це промовивши, показав їм руки й бік. І врадувались учні, побачивши Господа. І ще раз Ісус їм каже: «Мир вам!» Як мене послав Отець, так я посилаю вас.» Це промовивши, дихнув на них і каже їм: «Прийміть Духа Святого! Кому відпустите гріхи - відпустяться їм, кому ж затримаєте - затримаються.»

Тома ж, один з дванадцятьох, на прізвисько Близнюк, не був з ними, коли то прийшов був Ісус. Тож повідали йому інші учні: «Ми Господа бачили.» Та він відрік: «Якщо не побачу на його руках знаків від цвяхів і не вкладу свого пальця у місце, де були цвяхи, а й руки моєї не вкладу в бік його, - не повірю!» По вісьмох днях знову були вдома його учні, а й Тома з ними. І ввіходить Ісус, - а двері були замкнені! - стає посередині та й каже: «Мир вам!» А тоді промовляє до Томи: «Подай сюди твій палець і глянь на мої руки. І руку твою простягни і вклади її у бік мій. Та й не будь невірющий, - а віруючий!» І відказав Тома, мовивши до нього: «Господь мій і Бог мій!»

І каже йому Ісус: «Побачив мене, то й віруєш. Щасливі ті, які, не бачивши, увірували!» Ще й інші численні чудеса, що їх не списано у цій книзі, вчинив Ісус на очу своїх учнів. А цієї -списано, щоб увірували ви, що Ісус - Христос, Син Божий, а вірувавши, - щоб мали життя в його ім'я.

Розважання від Скинїї

Ісус приходить до своїх учнів. Його місія не закінчилася із смертю й воскресінням. Ісус знову з учнями. Стає посередині, вітається, показує їм свої рани, аби повірили, що це справді Він, і перестали боятися. Ісус приносить мир. Час страху, невпевненості й нерозуміння закінчився. Ісус здобув мир – примирив небо й землю, Бога й людей. Ісус заплатив ціну за гріх і подолав смерть. Те, що тримало людство в страху, переможене. Після смерті буде воскресіння, Ісус доказав, що це правда, – ось, Він воскреслий з ними.

Ісус дає своїм учням Святого Духа – Утішителя й Учителя, Помічника в молитвах і в служінні. У Старому Завіті Святий Дух сходив лише на обраних людей, пророків і царів. А завдяки Ісусові Він став даром для кожного віруючого.

Ісус не розчарувався недовірою Томи. Не образився на нього. Прийшов знову, щоб його переконати. Прийшов з миром. Запросив Тому доторкнутися до ран і перевірити, що вони справжні, щоб Тома повірив. Ісус не нехтує нагодою навернення людини. А навпаки, створює такі нагоди, щоб допомогти людині повірити й навернутися. Бог

ніколи не спокушає людину й не чинить зла. Він святий, досконалий, абсолютне добро. Але гріх і зло Йому не перешкоджають наблизитися до грішника, не зменшують Його любові.

Місія Ісуса не завершилася після Його смерті, воскресіння й вознесіння. Він продовжує приходити до своїх учнів. Чекає їх у храмах і каплицях, щоб нагодувати Божим Словом і Своїм Тілом і Кров'ю. Виглядає зі сповідальниць, готовий очистити від гріхів. Стукає до серця – запрошує провести спільно час у молитві. Можемо Його побачити й почути, відчути Його присутність, допомогу й підтримку, доторкнутися до ран. Можемо прийняти від Нього мир, покластися на Нього й не боятися. Можемо повірити, що Ісус – Христос, Син Божий, і мати життя в Його Ім'я – вічне життя після воскресіння мертвих.

10 травня

Понеділок

Діян 3, 19-26

Ів 2, 1-11

- **Читання**
- **Розважання**
- **Молитва**
- **Споглядання**

Діяння Апостолів 3, 19-26

Тож покайтеся і наверніться, щоб ваші гріхи були стерті; і щоб так прийшли від Господа часи відпочинку, і він прислав

призначеного вам Христа Ісуса. Треба було, щоб його прийняло небо аж до часу відновлення усього, про що Бог споконвіку говорив устами своїх святих пророків. Мойсей сказав: Господь, Бог наш, піднесе вам Пророка, як мене, з-посеред братів ваших. Ви слухатиметесь його в усьому, що вам скаже. А кожний, хто не буде слухатися того Пророка, буде викорінений з народу. - Так само всі пророки від Самуїла й ті, що говорили потім, звіщали про ці дні. Ви - сини пророків і Завіту, що Бог був заключив із вашими батьками, кажучи до Авраама: В твоїм потомстві будуть благословенні всі сім'ї землі. - Вам насамперед Бог воскресив слугу свого і послав його, щоб він благословив вас та відвертав кожного з вас від поганих учинків.»

Євангеліє від Івана 2, 1-11

Третього ж дня весілля відбувалося в Кані Галилейській, і була там мати Ісусова. Отож запрошено на те весілля й Ісуса та його учнів.

Коли ж не вистачило вина, мати Ісусова й каже до нього: «Вина в них нема.» Відрік їй Ісус: «Що мені, жінко, - а й тобі? Таж не прийшла година моя!» Але мати його мовила до слуг: «Що лиш скаже вам, - робіть.»

Було ж там шестеро кам'яних посудин на воду, щоб очищуватися по-юдейському; кожна вмещала дві або три мірки. Сказав їм Ісус: «Наповніть посудини водою.» Вони й

виповнили їх по вінця. А він їм далі каже: «Зачерпніть тепер та й несіть до старости весільного.» Тож понесли.

Коли ж покуштував староста воду, що на вино обернулась, - а не знав же, звідки воно взялося: слуги лише знали, котрі води зачерпнули були, - то закликав староста молодого і до нього мовив:; «Всяк чоловік добре вино спершу подає, а гірше, - як уп'ються. Ти ж приховав добре вино аж он по сю пору.»

Ось такий чудес початок учинив Ісус у Кані Галилейській, і велич тим свою об'явив, - тож і учні його вірували в нього.

Розважання від Скинії

Учні були разом з Ісусом на весіллі в Кані Галилейській, бачили, як Він зробив неймовірне чудо – перемінив воду на вино. Ісус об'явив свою велич – й учні ввірували в Нього. Напевно, куштували вино *від Ісуса* й, можливо, звернули увагу на те, що воно набагато ліпше, ніж те, що було від людей. Коли Господь робить чудо, то робить його добре. Не робить абияк. Бог не творить поганого. Його задуми й наміри є досконалыми. Його мотивом є любов до нас. І хоч зрозуміти Божу волю неможливо, але можна повірити в те, що Бог не посилає мені поганого, не чинить мені зла, не бажає для мене страждань. Навпаки, завжди готовий підтримати й допомогти.

Те, що Бог створив мене жінкою, не є Його помилкою, Він так захотів, так вирішив. Ті всі таланти, здібності, ресурси,

які я маю, Він захотів мені дати. Мої обмеження, брак здібностей, можливостей, ресурсів, які б я хотіла мати, а не маю, теж відповідають Його волі. Можу шукати справедливості, нарікати чи жалітися, бо маю менше від інших, та це не приведе мене до щастя. Бо не від того, що людина має, що може, чого досягла, залежить її життя та щастя, а від Бога. Найцінніші скарби, найбільші багатства: пізнання Бога, спілкування з Ним у молитві, внутрішній мир, радість, Божя любов та милосердя – доступні кожному, Господь їх пропонує, роздає безкоштовно. Ані Божу любов, ані прощення гріхів, ані спасіння, ані місце в Царстві Небесному неможливо заслужити, їх можна лише прийняти. Господь своєю силою завжди готовий доповнити мою слабкість. Усе, чого мені бракує й чого я прагну – Він знає й може мені дати, якщо захоче. Варто лише попросити – з вірою й довірою до Його волі.

Доброзичливий, люблячий і щедрий Бог, якого не обмежує ні час, ані простір, Всемогутній і Мудрий, не дарує поганих подарунків.

11 травня

Вівторок

Діян 4, 1-10

Ів 3, 16-21

- Читання
- Розважання
- Молитва
- Споглядання

Діяння Апостолів 4, 1-10

Коли вони ще промовляли до народу, надійшли священники, наставник храму й садукеї, незадоволені тим, що вони народ навчають та звіщають в Ісусі воскресіння мертвих, і наклали на них руки та й кинули їх у в'язницю аж до ранку, бо вже був вечір. Однак, багато з тих, що чули слово, увірували, а число чоловіків - було яких 5 000.

На другий день зібралися їхні начальники, старші та книжники в Єрусалим, і первосвященик Анна, і Каяфа, і Йоан, й Олександр, і скільки було з первосвященичого роду. Вони поставили їх посередині й питали: «Якою силою або яким ім'ям ви це зробили?»

Тоді Петро, наповнений Духом Святим, до них промовив: «Начальники народу й старші! Коли вже нас допитують сьогодні про добре діло, зроблене недужому, і як він став здоровим, то нехай буде відомо всім і всьому народові ізраїльському, що ім'ям Ісуса Христа Назарянина, якого ви розіп'яли, а якого Бог воскресив з мертвих, - ним цей стоїть здоровий перед вами.

Євангеліє від Івана 3, 16-21

«Бог бо так полюбив світ, що Сина свого Єдинородного дав, щоб кожен, хто вірує в нього, не загинув, а жив життям вічним. Бо не послав Бог у світ Сина світ засудити, лише ним - світ спасти. Хто вірує в нього, не буде засуджений, хто ж не вірує, - той уже засуджений, бо не увірував в ім'я Єдинородного Сина Божого. А той суд такий: світло прийшло у світ, люди ж більше злюбили темряву, ніж світло, - лихі бо були їхні діла. Бо кожен, хто чинить зло, ненавидить світло, тож і не йде до світла, щоб не виявились діла його. А хто правду чинить - іде до світла, щоб виявились діла його, сподіяні бо вони в Бозі.»

Розважання від Скинії

Зло заслуговує засуду. Кожен гріх має бути засуджений. Немає людини, яка би жила на світі і не згрішила. Якби Господь хотів справедливо судити світ, то усі люди були би засудженні. Залежно від важкості гріхів покарання могло би бути різним, але напевно ніхто не вийшов би виправданим. Бог Отець послав у світ Сина не для того, щоб засудити світ, а щоб спасти.

Господь вибирає не засуджувати людей, а рятувати їх. Бог не хоче смерті грішника, а надіється на його розкаяння. Готовий допомогти йому позбутися гріха, навернутися.

Спасіння – це пропозиція Бога людині. Воно здобувається вірою. Кожен, хто повірить в Ісуса, отримує спасіння і вічне

життя. Нема такого гріха, якого Господь не готовий пробачити грішнику, що розкаюється. Немає такої перешкоди, яка би могла людину відділити від Бога. Нема такого грішника на Землі, який би не міг навернутися. Спасіння доступне кожному. Злочинець, розп'ятий на хресті зустрів Ісуса також розп'ятого, катованого, помираючого, але зумів розпізнати у ньому Спасителя. В останні хвилини життя він повірив, навернувся і отримав обіцянку Царства Небесного.

Світло прийшло у світ. Хто шукає правди, йде до світла. Хто бажає добра, не боїться світла. У світлі Христа людина може побачити правду про себе, про свою слабкість і гріховність, про свою обмеженість і нездатність власними силами протистояти спокусам і випробуванням. Але ця правда не розчаровує, а вказує на сильного і святого, безмежного і всемогутнього Бога, який є доброзичливим і готовим допомогти, який виходить на зустріч і робить усе потрібне для подолання прірви між Богом і людиною, який запрошує до спілкування і співпраці.

У Божому світлі можна побачити справжню красу кожної людини, розпізнати цінність її життя і її безсмертної душі, сповнитися доброзичливістю і любов'ю до ближнього. Хто вибирає світло, може кожного дня зустрічати Ісуса і молитві, розпізнавати Його дію у людських вчинках, подіях і обставинах.

12 травня

Середа

Діян 4, 13-22

Ів 5, 17-24

- Читання
- Розважання
- Молитва
- Споглядання

Діяння Апостолів 4, 13-22

Побачивши сміливість Петра і Йоана та зрозумівши, що вони люди неписьменні й невчені, дивувались і спізнали, що вони були з Ісусом; та бачивши, що вилікуваний чоловік стоїть з ними, не могли нічого сказати проти. Звелівши вивести їх з синадріону, вони почали радитися між собою і говорили: «Що нам із цими людьми робити? Бож вони зробили явне чудо; воно стало відомим всім мешканцям Єрусалиму, і заперечити його ми не можемо. Але, щоб воно більше не поширювалося в народі, ми заборонимо їм під загрозою не говорити більш в це ім'я нікому з людей.» І покликавши їх, наказали, щоб вони ні слова не говорили, ані не навчали іменем Ісуса.

Та Петро і Йоан сказали їм у відповідь: «Чи воно справедливо перед Богом вас більше слухати, ніж Бога, - розсудить! Не можемо бо ми не говорити про те, що самі бачили та чули.» Ті, погрозивши знов їм, бо не знайшли нічого, за що б їх покарати, відпустили їх задля народу, всі бо прославляли Бога за те, що сталося. Чоловік же, над яким сталося це чудо оздоровлення, мав понад сорок років.

Євангеліє від Івана 5, 17-24

А Ісус їм відрік: «Отець мій творить аж по сю пору, тож і я творю.»

За те ж юдеї ще дужче заповзялися, щоб убити його - не тільки за те, що суботу порушував, а й за те, що Бога своїм Отцем називав, робивши себе рівним Богові. І відповів їм Ісус, кажучи: «Істинно, істинно говорю вам: Не може Син нічого робити від себе самого, коли не бачить, що й Отець те саме робить. Бо що той робить, те так само й Син робить. Отець бо любить Сина й усе проявляє йому, що сам чинить. І більші від цих діла проявить йому, щоб ви дивувалися. Бо як Отець воскрешає померлих і оживлює, так і Син дає життя, кому захоче. Отець бо не судить нікого, а Синові дав він суд увесь, щоб усі почитали Сина так, як Отця почитають. Хто Сина не почитає, той не почитає Отця, який послав його.

Істинно, істинно говорю вам: Хто слухає моє слово й у того вірує, хто послав мене, - живе життям вічним, і на суд не приходять, бо від смерті перейшов у життя.»

Розважання від Скинії

Є імена, які протягом тривалого часу не стираються з людської пам'яті. Деякими проклинають, лякають чи їх навіть ненавидять, як Ірод, Каллігула, Сталін, Гітлер. Деякі згадують із вдячністю й подивом: Прометей, князя Володимира, Колумба, Івана Павла II. Деякі викликають

неоднозначне ставлення, збуджують суперечності, оспівані одними й засуджені іншими – Ярема Вишневецький, Іван Мазепа, Степан Бандера.

Імена, імена, імена... Вони містять усі літери всіх абеток, усі звуки всіх мов. Ім'я належить до фундаментальних, перших понять. Не існує такого нерозвиненого народу чи племені, у якому б не послуговувалися іменами. Навіть вивчати іноземну мову ми починаємо з майже сакраментальної фрази: *Мене звати...*

Оскільки ім'я допомагає ідентифікувати предмет, явище, особу, висловити й описати їхню сутність, у давнину люди вірили, що в імені міститься душа людини, а змінюючи своє ім'я, вона змінює себе, своє життя. Саме тому, десь глибоко в підсвідомості, наше власне ім'я становить перший і найглибший рівень самоідентифікації, є найінтимнішою інформацією про нас. Найшляхетніші вчинки та найжорстокіші злочини в історії були вчинені завжди в ім'я когось або чогось.

Та є ім'я, що виділяється на фоні решти, що перевищує їх усіх. Адже це Ім'я належить самому Богові, без якого не існувало б жодного іншого імені, також твого й мого. Ісус. У перекладі – *Бог, що спасає. І нема ні в кому іншому спасіння, бо й імени немає іншого під небом, що було дане людям, яким ми маємо спастися* (Діян 4,12). Чи ти можеш упевнено сказати, що знаєш його? Що саме в це Ім'я чиниш усе, у це Ім'я проживаєш своє життя, на це Ім'я покладаєш усю свою надію?

Господь знає твоє ім'я, а це значить, що Він знає тебе. Цілковито, до дна. Твої мрії й сподівання, твої темні сторони й твої сни. Він очікує твого підпису в книзі спасіння: *Радійте тому, що ваші імена записані на небі* (Лк 10,20). Більше того, Він ніколи не забуде тебе: *Та хоча б вона забула, я тебе не забуду. Глянь! Я записав тебе в себе на долонях* (Іс 49,15-16). Уявляєш? Бог носить твоє ім'я, вирізьблене на обох долонях!

А де ти записав собі Його Ім'я, де ти щоденно Його носиш? Яке місце у своєму житті ти призначив для Імені Ісуса?

13 травня

Четвер

Св. Ап. Якова

Діян 12, 1-11

Лк 5, 1-11

- Читання
- Розважання
- Молитва
- Споглядання

Діяння Апостолів 12, 1-11

Під ту пору цар Ірод підняв руку, щоб гнобити деяких із Церкви. Він стяв мечем Якова, Йоанового брата. Побачивши, що це подобалося юдеям, він звелів, крім того,

ще й Петра схопити; а були дні Опрісноків. Схопивши його, він посадив його у в'язницю і передав чотирьом чвіркам вояків, щоб стерегли його, бажаючи вивести його перед народ по Пасці. Отож, Петра стерегли у в'язниці, а Церква молилася горливо Богові за нього. Коли ж Ірод намірявся вивести його, Петро, закутий двома ланцюгами, спав тієї ночі, між двома вояками, а сторожі при дверях стерегли в'язницю.

Нараз з'явився ангел Господній, і у в'язниці засяяло світло. Він, вдаривши Петра по боці, збудив його, кажучи: «Вставай чимскорше!» І ланцюги впали з рук у нього. Далі сказав до нього ангел: «Підпережися і надінь свої сандалі.» (Петро) зробив так. Знову сказав до нього: «Накинь на себе плащ і йди за мною.» Вийшов Петро й ішов за ним; не знав він, чи це правда, що робив ангел; він думав, що видіння бачить. Минули вони першу варту і другу, і прийшли до залізної брами, що веде в місто; вона сама собою їм відчинилась. Вийшли вони та пройшли одну вулицю, й ангел нараз відступив від нього. Тоді Петро, опритомнівши, мовив: «Тепер я справді знаю, що Господь послав ангела свого і вирвав мене з руки Ірода й від усього, чого очікував юдейський народ.»

Євангеліє від Луки 5, 1-11

Одного разу, коли народ юрмився коло нього, щоб почути слово Боже, і він стояв біля Генезаретського озера, побачив

два човни, що стояли край озера; рибалки вийшли з них і полоскали сіті.

Він увійшов в один з човнів, що належав Симонові, і попросив його відплисти трохи від землі, а сам, сівши, з човна почав народ учити. Коли він перестав говорити, сказав до Симона: “Відчали на глибінь та й закиньте ваші сіті на ловитву.” Озвався Симон і каже: “Наставнику, всю ніч трудилися ми й нічого не піймали, але на твоє слово закину сіті.” Так вони й зробили, і піймали велику силу риби, і їхні сіті почали рватися.

Тоді вони кивнули до своїх товаришів, що були в другім човні, щоб ті прийшли й допомогли їм. Прийшли вони й наповнили обидва човни, аж почали потопати. Побачивши це Симон Петро, припав до колін Ісуса й каже: “Іди від мене, Господи, бо я грішна людина.” Жах бо великий огорнув його й усіх, що були з ним, із-за риб, що їх піймали; також і Якова та Йоана, синів Заведея, які були спільниками Симона. Ісус же промовив до Симона: “Не бійся! Віднині людей будеш ловити.” І витягши човна на берег, кинули все й пішли слідом за ним.

Розважання від Скинїї

Озвався Симон і каже: Наставнику, всю ніч трудилися ми й нічого не піймали, але на твоє слово закину сіті. Так вони й зробили, і піймали велику силу риби, і їхні сіті почали

рватися. (...) І витягнувши човна на берег, кинули все й пішли слідом за ним.

Цей фрагмент називається *Перше покликання учнів*. Цікаво, як поводить себе Ісус: входить у човен Симона (Петра) і говорить до народу. А потім, наче народу вже немає, говорить до власника човна, щоб відчалив на глибину і наловив риби. Симон йде проти рибальської традиції: ділиться, що вночі вони нічого не впіймали, і лише через те, що Ісус так каже, він готовий кинути сіті. Ось тут починається пригода: два повні човни риби, три здивовані рибалки, які стануть трьома першими апостолами.

Що мене тут вражає:

- Постава Ісуса. Він заходить у човен, не питаючи. Він обирає човен того, кому колись доручить Церкву. Він говорить так, що хочеться вірити в кожне слово, навіть коли воно суперечить логіці.
- Ісус бачить народ, але і кожного зокрема. Він бачить смуток Петра через ніч без улову, задовольняє його потребу.
- Постава Ісуса вражає інших двох – спільників Симона. Кличуть одного, а інші хочуть іти.
- Постава Симона, Якова та Йоана: маючи повний риби човен, лишають його, щоб отримати повне любові серце.

Де я в цьому слові? Серед народу, що лише пасивно слухає, чи серед тих, хто впускає Ісуса у свій човен? Чи готова я зробити те, що каже Бог, незважаючи на всі поразки, невдачі, порожні сіті? Чи мій стосунок з Богом захоплює інших? Чи здатна я своїм життям показати цю дружбу з Богом?

Господи, коли мої сіті порожні, я можу перестати вірити в себе. Або в Тебе. Коли моє серце порожнє, я перестаю вірити в любов. Лише Ти можеш наповнити мої сіті, моє серце і моє життя своєю щедрою любов'ю. І тоді переді мною постане вибір: обрати Тебе чи те, що Ти даєш.

Учні, мавши два повні риби човни, що могли стати повним золотих монет гаманцем, обирають Тебе. А коли Ти наповнюєш моє життя успіхом, радістю, дарами, то я забуваю, що ці дари з Твоєї руки. Навчи мене цінувати найперше Тебе, плекати стосунок з Тобою, а все інше хай буде другорядним. Дякую, що кличеш мене іти за Тобою!

14 травня

П'ятниця

Діян 5, 1-11

Ів 5, 30-6, 2

- Читання
- Розважання
- Молитва
- Споглядання

Діяння Апостолів 5, 1-11

Один чоловік, на ім'я Ананія, з своєю жінкою Сафірою продав маєток і сховав дещо з ціни, - а знала про те і його жінка; решту ж приніс і поклав у ногах апостолів. Тоді Петро сказав: «Ананіє, чому то сатана наповнив твоє серце, щоб обманути Святого Духа і ховати частину ціни поля? Хіба те, що ти мав, не твоє було, і коли його продав, гроші не були у твоїй владі? Чому ж ото ти зважився у своєму серці на той учинок? Ти обманув не людей, а Бога.» Почувши ці слова, Ананія впав та й умер. І страх великий огорнув усіх тих, що чули те. Тоді молодші встали, обгорнули його, взяли набік і поховали. Через яких може три години, не знаючи, що сталося, увійшла його жінка. Озвався Петро до неї: «Скажи мені, чи ви за стільки то були продали поле?» Вона відповіла: «Так, за стільки.» Тоді Петро до неї: «Як то, що ви змовилися, щоб спокушувати Господнього Духа? Ось ноги тих, що поховали твого чоловіка на порозі, вони й тебе винесуть.» І вмить вона впала йому в ноги та й умерла. Хлопці ж увійшли й застали її мертвою, і, винісши, поховали

біля її чоловіка. Великий страх обняв усю Церкву і всіх, що чули про те.

Євангеліє від Івана 5, 30-6, 2

«Не спроможен я нічого діяти від себе самого. Суджу я так, як чую, і суд мій справедливий, бо шукаю я не своєї волі, лише волі того, хто послав мене. Неправдиве моє свідоцтво, коли свідчу я сам за себе. Але за мене свідчить інший, і відаю я, що те його свідоцтво, яким він за мене свідчить, - правдиве.

Послали ви були до Йоана, і він посвідчив правду. Я ж бо не від людини свідоцтво приймаю, але кажу вам це, щоб ви спаслися. Той був світич, який палає і світить, тож ви й побажали на часинку з світла повтішатись. Та в мене свідоцтво більше, ніж те Йоанове: діла оті, що їх Отець доручив мені для мого виконання, - ось ті саме діла, що їх я роблю, і свідчать за мене, що Отець мене послав. І Отець, який послав мене, свідчить за мене, лише ви ані голосу його не чули, ані виду його не бачили ніколи. І слова його не маєте, що перебувало б серед вас, - ви бо не віруєте в того, кого він послав. Простежте Писання, в яких, як ото ви гадаєте, ваше життя вічне, - а й вони свідчать за мене! Але ви не бажаєте до мене прийти, щоб жити життям вічним. Слави не приймаю я від людей. Та я спізнав вас, що не маєте в собі любови до Бога. В ім'я Отця мого прийшов я, а ви не приймаєте мене. Прийшов би інший у вашому імені, ви б такого прийняли. Як можете ви вірувати, коли ви славу

один від одного приймаєте, а слави, яка від самого Бога, не шукаєте? Не гадайте, що я перед Отцем винуватиму вас: Мойсей - ось обвинувач ваш, отой, на якого ви сподівання покладаєте. Бо якби вірили ви Мойсеєві, то й мені б ви вірили: про мене бо писав він! Не віривши ж його писанням - як моїм словам повірите?»

По тому пішов Ісус на той бік Галилейського Тиверіядського моря. І йшла за ним сила народу, бачили бо чуда, які вчинив він із недужими.

Розважання від Скинїї

Ісус не робить нічого сам від себе. Будучи Богом, досконалим і святим, вибирає покору. Він не вважає за приниження послух Отцеві, довіряє Йому, не шукає своєї волі та не вважає це втратою.

Ісус не свідчить сам про себе, не виправдовується і не переконує опонентів. Не обґрунтовує своїх дій для того, щоб схилити людей на свій бік. Спокійно і послідовно Він виконує волю Отця, і наслідки його слів та вчинків свідчать про Нього. Люди, які отримали зцілення і звільнення, прощення гріхів і полегшення від своїх тягарів, свідчать про Нього.

Ісус не шукає слави. У багатьох випадках каже оздоровленим, щоб не розповідали нікому про Нього. Мотивом вчинків Ісуса є добро людей. Він не використовує своєї слави, яку має завдяки чудесам, для досягнення своїх

цілей. Вважає славу перешкодою і спокусою. Докоряє юдеям, які приймають славу один від одного і не шукають слави від Бога. Шукають людського, земного, і це перешкоджає побачити їм правду.

Пророцтва про Месію, записані у Старому Завіті, які здійснилися у житті Ісуса, мали стати знаком для книжників і фарисеїв. Деякі з них (прихід Божого сина у світ, народження від Діви, страждання та смерть між злочинцями, відкуплення гріхів) вражають учнів Христових і досі. Як дивовижно старозавітні пророки могли почути від Бога і записати такі влучні слова про народження у Вифлеємі, повернення з Єгипту, життя у Назареті.

Слова і вчинки свідчать, що Ісус – Божий Син. До Христа ніхто не відкривав людям так багато правди про Небесного Отця, Його характер і ставлення до своїх дітей. Ніхто не проповідував з такою силою, як повновладний.

Чудеса свідчать про Ісуса. Тому й багато євреїв повірили Ісусові, слухали Його і вважали за праведного. Особливо простий народ, який почувався розгубленим, мов вівці без пастиря. Лише ті, у кому не було любові до Бога, відкинули Божого Сина.

15 травня

Субота

Діян 5, 21-33

Ів 6, 14-27

- Читання
- Розважання
- Молитва
- Споглядання

Діяння Апостолів 5, 21-33

Почувши це, вони удосвіта ввійшли у храм і почали навчати. Тим часом прийшов первосвященик і ті, що були з ним, скликали синедріон і всіх старших синів Ізраїля і послали у в'язницю привести їх. Та як слуги прибули, не знайшли їх у в'язниці і, повернувшись, оповіли: «В'язницю ми знайшли замкнену з усякою безпекою і сторожів на варті при дверях, та, відчинивши, всередині ми не знайшли нікого.» Почувши ці слова, наставник храму і первосвященики збентежилися, (не знаючи), що воно могло статися.

Аж тут прибув хтось і звістив: «Он ті мужі, яких ви вкинули у в'язницю, стоять у храмі і народ навчають.» Тоді наставник пішов із слугами, привів їх, та не насильно, боялись бо народу, щоб не побив їх камінням. Привівши їх, поставили перед синедріоном, а первосвященик спитав їх: «Чи ж ми не були вам заборонили строго цим ім'ям не навчати? І ось ви вашою наукою сповнили Єрусалим і хочете навести на нас кров цього чоловіка!»

Озвавшись тут Петро й апостоли, сказали: «Слухатися слід більше Бога, ніж людей! Бог батьків наших воскресив Ісуса, якого ви вбили, повісивши на дереві. Його Бог підняв правицею своєю, як князя і Спаса, щоб дати Ізраїлеві покаяння і відпущення гріхів. І ми свідки цих подій, і Дух Святий, що його Бог дав тим, які йому коряться.» Почувши це, вони розлютилися і задумали їх убити.

Євангеліє від Івана 6, 14-27

Люди ж, побачивши чудо, яке сподіяв Ісус, заговорили: «Це справді той пророк, що має прийти у світ.»

І довідався Ісус, що вони мають намір прийти й узяти його, щоб зробити царем, - і віддалився сам-один на гору знов. Коли ж настав вечір, учні його зійшли на морське узбережжя і, ввійшовши в човен, попливли на той бік моря, до Капернауму. Уже й посутеніло, а Ісус ще не був прийшов до них. І схвилювалося море від великого вітровію. Пропливли вони з двадцять п'ять чи тридцять стадій, аж бачать - Ісус іде морем, до човна зближається, - та й налякались. А він же до них: «Це я, не лякайтесь!» І хотіли його взяти у човен, але човен відразу пристав до землі, до якої прямували.

А наступного дня народ, що стояв по той бік моря, бачив, що не було там іншого човна, тільки один, до якого Ісус не ввійшов разом з учнями своїми і яким його учні відпливли самі. Інші ж човни прибули з Тиверіяди близько до того місця, де їли хліб, коли то Господь склав був подяку.

Отож, коли народ побачив, що нема там ані Ісуса, ані його учнів, то сіли в човни і прибули до Капернауму, шукаючи Ісуса. Знайшовши його по тім боці моря, мовили до нього: «Учителю, коли ж ти прибув сюди?» А Ісус їм у відповідь: «Істинно, істинно говорю вам: Ви шукаєте мене не тому, що чуда бачили, а тому, що хліб їли та й наситилися. Працюйте не на ту їжу, яка проминає, лише на ту їжу, яка залишається на життя вічне, - яку як дасть вам Син Чоловічий, бо його Бог Отець назнаменував.»

Розважання від Скинії

Човен апостолів може символізувати наше життя. У цьому човні пливуть учні Ісуса, тоді як їхній Учитель молиться за них самотньо на горі. Неодноразово цей човен повинен долати бурхливі хвилі. Іноді море довкола (світ) спокійне й приязне, іноді збурене, кидає корабель на всі сторони, погрожуючи затопити його. Буває навіть, що вода й піна заливають цей простий риболовний човен. Але в такі критичні моменти з'являється Христос, що спокійно йде по бурхливій воді. І каже: *Це я, не лякайтесь!* (Ів 6,20)

У Біблії море – це символ хаосу, нищівної стихії, погібелі або ж світу. І ця пересторога, що на світ не можна покладатися, що його хвиль не вдасться опанувати, що він кожної хвилини може потопити тебе, здається перебільшеною тільки на перший погляд.

Пригадай собі всі ті ситуації, коли світ намагався підпорядкувати тебе своїй волі, загрожуючи знищенням. Можливо, це відбувалося ще у школі, коли визнання своєї віри в Христа, незгода з несправедливістю чи жорстокістю інших означали втрату твоєї позиції в очах класу, а можливо, навіть і фізичну помсту. Можливо, ти пережив таку ситуацію в студентські роки, коли треба бути *таким, як усі*, коли треба грати за правилами більшості: розваги, алкоголь, сексуальна нестриманість. Можливо, ці ситуації постійно виникають у середовищі твоєї праці, коли існує спокуса взяти чи дати іншим те, що тобі не належить; у колективі, коли треба ввійти в мовчазну змову *кругової лоруки* задля спотвореного почуття солідарності; або навіть у родині, коли постійно чиниться тиск на твою християнську позицію щодо подружнього життя, планування родини, виховання дітей...

І, ввійшовши в човен, попливли на той бік моря, до Капернауму. Уже й посутеніло, а Ісус ще не був прийшов до них. І схвилювалося море від великого вітровію. Пропливли вони з двадцять п'ять чи тридцять стадій, аж бачать – Ісус іде морем, до човна зближається, – та й налякались (Ів 6,17-19).

Паніку, яку породжує хаос світу у твоєму житті, може усунути тільки Христос. І наше завдання – помітити Його, коли Він наблизиться до човна.

І хотіли його взяти у човен, але човен відразу пристав до землі, до якої прямували (Ів 6,21).

Що таке Журнал Скинія?

Головна мета **Журналу Скинія** — допомогти людині пізнавати Бога через Святе Письмо.

Саме тому значну частину журналу займають щоденні роздуми над Словом Божим — біблійними читаннями за літургійним календарем УГКЦ. Ці роздуми є плодом особистої молитви їх авторів — священиків, монахинь, мирян, які так само прагнуть жити у ритмі життя УГКЦ, намагаються знайти відповіді на актуальні питання сьогодення. Окрім того, в **Скинії** є низка цікавих статей і розмов на окремо обрану тему.

Переглянути і замовити випуски **Журналу Скинія** (в електронному форматі) ви можете на сайті skynia.org

Нагадуємо, що ми пропонуємо розсилки:

- англійською та українською мовами
- за Григоріанським, Юліанським та Ново-юліанським календарями

Для індивідуальних користувачів

Скинія пропонує варіанти підписки на біблійні літургійні читання та розважання до них на кожен смак та потребу!

- Мейл-розсилка (лише на неділі та свята)
- Мейл-розсилка (щоденна)
- Розсилка в Телеграм (щоденна)

Для парафій та інших груп

- Ви можете **роздрукувати** або розмістити на вашому **сайті** файл **PDF** з розважаннями від Скинії, щоби парафіяни чи члени спільноти могли його легко завантажувати.
- Або ж ми надішлемо вам **QR-код** і **кнопку/банер** для сайту з посиланням на реєстраційну форму **спеціальної мейл-розсилки** для ваших парафіян чи членів спільноти.

Підтримай нашу місію!

Якщо тобі подобається те, що ми робимо, ти можеш підтримати нашу працю своєю пожертвою. Дякуємо!

[Картка Монобанк](#) / [Картка Приватбанк](#) / [PayPal](#)

Чому це важливо? Ми намагаємося зробити ціну підписки якомога більш доступною, але це означає, що цих коштів не вистачає на покриття всіх витрат.

В чому маємо потребу? Оплата праці перекладачів та членів редакції. Інші витрати (оплата сервісів, поточні витрати, податки тощо) сплачуємо з прибутків.

Звіт щодо використання пожертв можна буде побачити [тут](#).

skynia.tilda.ws | [facebook](#) | [twitter](#) | [пожертва](#) | skinia.ua@gmail.com